

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KOZLONYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben: félévre 5 kor., negyedévre 2 kor. 50 fill.
Vidéken: félévre 8 kor., negyedévre 4 kor. — fill.

FŐSZERKESZTŐ:

BENEDEK JÁNOS.

POLITIKAI ROVATVEZETŐ:

Dr. BOROSS LAJOS.

PELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:

SZÉKELY IMRE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Debreczen, Főúter 42. szám. Lamprecht palota
első emelet, az udvarban.

Egy nagy mulasztás.

— július 12.

Most, midőn a költségvetést tárgyalja a képviselőház, szükséges, hogy komoly szót emeljünk az 1867. évi XV. törvényekben elvállalt államadósság részesedés és az ezért fizetett évi járadék tárgyában.

Az ország az idézett törvény szavai szerint az „1868-ik évi költségvetésbe befoglalt államadósságok kamatainak fedezéséhez — 29.100.000 forintnyi állandó, további változás alá nem eső évi járulékot fizet, ebből 12.000.000 frtot ércpénzben“.

Az akkori vegyes bizottságok megállapítása szerint a pontos járuléki összeg 29.188.000 frt.

Ezzel szemben az ország fenntartotta a jogot kötvénytörlesztéssel, vagy készpénzbeli tőkevisszafizetéssel csökkenteni az elvállalt terhet.

Ez a világosnak hitt egyezkedés, melyet az ország tulságos nagylelkűségével és jóhiszeműséggel kötött meg Ausztriával, közvetlenül a megállapodás után, odavezetett, hogy Ausztria azonnal becsapta Magyarországot, mint ahogy ez már szokása volt.

Láttuk, hogy a magyar kamatterher az említett összegben állandósított; ellenben az osztrákok szabad kezet nyertek az ő kamatterhük megváltoztatására; ők az egész adósság-állományt unifikálhatták; a szelvény és a nyereség-

adót kizárólag megváltoztathatták és a törlesztéses adósságokat kifizetendő, a szükséglet arányában évenként új kötvényeket bocsáthattak ki... és hogy alaposan port hintsenek a mi járatlan alkudozóink szemébe, fitogtatva elismerték, hogy az ezen beszerzésekből keletkező esetleges tehertöbbletet ők tartoznának elvállalni; de az esetleges tehertöbblet kiegyenlítésére egy millió frtnyi évi átalánnyal emelte a jó bolond magyar az elvállalt járulékot.

És mi történt? Az, hogy az 1868-ik év jun. havában Ausztria az összes államadósságokat 5 százalékos papír és ezüst kötvényekben állapította meg, a szelvényadót pedig az összes kamatokra 16 százalékra emelte az előbbeni 7 százalékhelyett. Ezen intézkedés által az összes konszolidált államadósság 42 százalékos adóssággá; a 4 százalékos államsorsjegyekölcsön 32 százalékos, az 5 százalékos pedig 4 százalékos fokoztatott le; — a sorsjegynyerevények pedig 15 százalékos csökkentésnek lettek alávetve. — Ebből az következett, hogy Ausztria a szelvényadót 9 százalékkal felemelvén a maga javára, a mi állandó járulékból körülbelül 9 százalék az ő zsebébe folyik be, vagyis 1868 óta évenként tényleg több mint 2.700.000 forint szelvényadót fizetünk állandóan Ausztriának.

De van egy felháborítóbb képe

is a mi becsapatusunknak, amelyért a mai kormány felelős, épp úgy, mint elődje, mert a mai kormány is épp úgy fizet, mint elődje fizetett oly összeget, a milyent már nem lenne köteles fizetni az ország. Ez a dolog így áll:

Ausztria 1866 áprilisban az osztrák általános földhitelintézetből 60 millió frtnyi kölcsönt vett fel azzal a feltétellel, hogy évi 5 és fél százalékos kamatot és félszázalékos törlesztést fizet ezüstben.

A megállapított kulcs szerint a 60 millió forintból 14.320.122 forint terhelte volna Magyarországot; de mert e tőke egy kis része az adósságmegosztás idején már vissza volt fizetve, tényleg 14.246.436 forint tőke esett Magyarországra.

Ennek a törlesztésére szánta az 1867. XV. törvénycikk 2. szakasza azt a bizonyos rejtélyes évi 150.000 forintot, amelynek fizetése megszűnik, midőn az említett tőke letörlesztetett.

Az osztrák törlesztési terv szerint erre évi 3.300.000 forint volt szükséges, amiben Magyarország kerek számban 783 ezer forinttal vett részt. E részesedés 55 százalékos kamattal számítva, tényleg az említett 14 millió forintnak felel meg. Ugy, hogy az említett 150.000 forint kissé több, mint 1 százalékos törlesztési összeget képez. Miután pedig 55 százalékos kamattal és 1 százalékos törlesztéssel 34 év alatt 15 millió tőkét lehet kifizetni, ennek

Költemények prózában.

Irtá: **Monachus.**

Egy pár.

A hajó egyenesen siklott a sik vizen. Nem imbolygott, csak valami finom rezgés rázta az idegeit! A földet tele volt szerelemmel. — Vidám asszonyok nevetgeltek előkelő fiatal urakkal, akik a szerelemhez himzett selyem harisnyát öltenek; a festők bizalmas mozdulatokkal udvaroltak utitársaiknak, akiknek elnézését egy-egy ingyen arczéppel fogják megszolgálni; a fiatal unokahugok és társalgónők szomorú elhagyottságban, csendesen nézték a tengert.

Elöl, a hajó orrán, egy szótlan pár ült, két matrózkalap: egy férfi, meg egy asszony. — Háttal fordultak a lámpavilágnak s csendesen nézték, amint a hajó orra barázdákra hasítja a vizet s fehér tajtékba szegi a zöld fodrokat. — A ruhájuk széle sem ért össze, mégis úgy ültek ott, mintha magukban lennének s az é, a tenger, a hajó minden, csak az ő kedvükért volna. Lehagolt, nyugodt tartásukon, lassu mozdulataikból az látszott, hogy éppen így ülnének itt, ha csakugyan maguk lennének

is. Ahhoz, amit ők éreztek, nem volt szükségük sem az éjszaka palástjára, sem egyedüllétre s a szerelmes csillagoknak és a meleg szélnek nem vehetnék semmi hasznát. A selyem bluzok és tarka ingpánczélók zajongása sem nem adott, sem el nem vett fölük semmit.

Ezek a szerelmesek nem járták ki a veronai iskolát s nem olvasták egymás fejére Troilus és Kresída esküvéseit. Nem kerestek lugasokat és holdas éjszakákat, szemüket nem jártatták a híres szerelmések példái, de összetartoznak s ha — úgy sejtem: nagy ritkán — összekerülnek, az együttlét biztossággal és megnyugvással tölti el őket és boldogok, mint gyermek az anyában.

San Lazzaro táján kigyult a hajó vilamos fényzőrója s széles fehér sávot irt az éjszakába és a fekete vízre. Az ezüst sugáron tűzszikra módra röppent át egy-egy kőszala lepke s az ezüsttől porzó levegőben mintha ölelkező tündérek szállottak volna. Szerelmek éjszakája volt. Fekete gondolat szelték a tenger damaszt vizét, mintha a boldogság szigete felé röpültek volna ebben a fényes glóriában. Édes, kettőben boldog pároknak kellett volna bennök ülni. De a

tengerec nem habzott az öröm. Német családok ülték tele a sok uszkaló karesu ladikot s zöldségszállító sötét bárkák libogtek szembe.

A hajó elsiklott San Giorgio mellett. A sötétkék éjszakából aranyosan vált ki a Palazzo Ducale világos, csipkés fala, a műkincseknek ez a mesés kazzettája. Tarka apródok nem lárták ki a doge-palota kapuját, a harangok nem zúgtak, a nép nem csődült ki a partra, mikor egy himbálódzó hajón a virágos kalapok és selyem bluzok között két ember közeledett az álomvároshoz, akinek a lelke tele volt fényességgel. Közönséges érkezés volt ez, mintha csupa finánczok, meg kofák jöttek volna. A házak közönyösen ácsorogtak a parton, a sötét ablakok ásítottak, az emberek a tolongásban tovább sértegették és bántották egymást s az érkezők lökdösve bukdácsoltak ki a rozoga deszkahidon. Az egymásra unt párok fáradtan fogóztak össze s az összegyűrt ruhák és poros cipők lassan kezdtek felhuzódni az álmos és beteg levegőjü szobákba, melyeknek zugai tele vannak szennyes ruhával, meg piszkos gondolattal, az otthonba, ahol godjaikat és upalmukat hagyták.

folytán már 1902-ben vissza volt fizetve az egész 14.246.436 forint. Azért mégis folytatjuk a tovább fizetést; s a most előterjesztett budgetben is ott szerepel az illető összeg, mintha semmi sem történt volna s az adósság még nem lenne teljesen törlesztve!

Szó sem lehet arról, mintha ez a magyar pénzügyminiszter szórakozottságából eredne. A szórakozottságot senki sem veheti Lukács László szemére; hanem onnan ered a megdöbbentő tény, ahonnan minden más bajunk ered: az osztrák tulkapásból, az osztrák prepotenciából!

Jó lesz, ha a pénzügyminiszter figyelmét e pontra ráirányítjuk, mert nagyon is sok fizetni valónk van anélkül, hogy azt fizetnők, amivel nem tartozunk.

Az elvállalt adósság főösszegére vonatkozólag ismeretes az az osztrák becsapási kísérlet, hogy az évenként fizetett járulék csakis tőkésítés által — illetve a tőke visszafizetése árán — váltható meg; még pedig oly kamatlábnak megfelelő tőkésítéssel, amilyen nem az adósság elvállalása idején volt átlagos, hanem a megváltás időpontján jár.

E szerint azt állítják az osztrákok, hogy tőlük függ az, mennyi tőkével tartozunk nekik; mert a szerint, amint leszállítanak a netto kamatot, e szerint száz millió számra növekednek a mi adósságunk velük szemben.

Hihetetlen, hogy miképpen merészkednek a mi szomszédaink minket oly butasággal megajándékozni, hogy feltehető legyen az, hogy ilyen kötelezettséget vállaltunk volna el. Ép eszű emberek ityesmire kaphatók nem lettek volna. Nem is így van. Az ország nem egy *járadék*, hanem egy *járulék* fizetését vállalta el, mint ahogy

helyesen jegyzi ezt meg Kvassay István egy kiváló érdekű dolgozatában. A tőke nem lévén akkor megosztható, az ország az effektív kamatösszegnek egy részét vállalta el és az adósság típusa unifikációjából eredő kamatösszegre vonatkozó rizikót évi egy millióval váltotta meg; az elvállalt évi járulék egy megállapított kvóta szerint lett kiszámítva magának a tőkének megosztása is, természetesen ugyan csak e kvóta szerint kell, hogy számíttassék ki, még pedig nem egy képzelt tőke osztassék meg, hanem azon adósságok tényleges összege, amelyek akkor léteztek, amikor el lett vállalva az adósságbani részesedés és amely tényleges adósságok mibenvoltára vonatkozólag pontos összeírással is bírunk.

Az osztrák kormány azonban nem enged, a mi kormányunknak pedig nincs elég ereje és bátorsága arra, hogy határozottan lépjen fel a zsarolási kísérlet ellen, melyen a becsapás minden ismérve megvan.

Kossuth Ferencz.

Német puszi, magyar csók.

— július 12.

Ide testvér a keblemre, míg itt vagy. Aztán hazamegy és kezd újra ott, ahol elhagyta: nevezd barbárnak, hordának, német apitónak, oláh morzsolónak. Ha nem mondom is: ott folytatod édes német ujságíró sógor, aki diszben fogadlak, diszbankettel köszöntelek és talpig feketében búcsúztattalak.

Ahogy most Budapesten járt néhány német ujságíró, kitört rajtuk a civilizáció. Kivezényeltünk egy eleven magyar miniszterelnököt, néhány minisztert, több miniszteri tanácsost, főpolgármestert, polgármestert, akik valamennyien el valának ragadtatva előírás szerint és kotkodácsoltak nagyra-

csülésről, hódításról, örök hűségéről, zajes szeretetről.

Vajjon mi lesz a mámor után? Lehülünk. Ép úgy, mint az idegen forgaóban támolygó egyesület, amely az ember értékét a megváltott egy kilométer arányában becsüli. Lehülünk, mert igaz érzés ad tartós, hosszú életű meglepetést, nem pedig az idiglenes ferfótanás, amely az érkezősi oldalon támad és az indulási oldalon pusztul el.

Mi lett volna az igazság? Az ha akiket vendégül láttunk, nem diszköszöntökökkel, de intézményeinkkel győzzük meg, hogy amit öseinktől átörököltünk rólunk irtak: megannyi rágalom és szédületes hazugság. Hogy ez az ország Magyarország és hogy ez az ország baromi türelemmel ápolja, dédelgeti nem a tulajdon magyar fajtájának, hanem idegen nyelvű polgárainak érdekeit. Elvitték-e őket Magyarország nagy fővárosainak nyilvános helyeire, ahol a német fül csaknem annyi német szót habzsol, mintha a Hohenzollernek vagy a Wittelsbachok fővárosaiban járkálnának. Elvitték-e őket száz földre, ahol a diszbeledet a magyar nemzet gyalázásával fejezik be. Elvitték-e Horvátországba annak okából, hogy a magyar péntzen virtuskodó bolha német pénzért ellenünk köhög.

Kérdezzék meg aztán idegenektől, járván e szegény hazában, találtak-e egyetlen helyet, amelyre a magyar öntudat, a magyar reménység bizodalommal tekinthet, mint alapjára újabb ezredéves jóvendőjének. Vigyék ezt a karavánt a főváros határába.

A nyáron félig magyar, a télen tökéletesen sváb falukba. Hadd beszéljenek magyarosító törekvéseiről, erőszakos magyarosításról azután, ha e községek meglatogatták. Hazájuk nyelvén beszél ott minden lakó. Még a tyuk is németül kotkodácsol. Ezt látván: lesz-e vakmerőségük tovább is rágalmazni a magyart, hogy sovíniszta, hogy német pusztító.

Vajha az volna. Vajha nagyobb súlyt helyezne a magyarok táplálására, mint idegenek vendéglésére, még ha ezek az idegenek jóra való ujságírók is.

És az én két emberem félnéken nézett egymásra, ezek közt az emberek közt. A férfi mereven állt meg a kőparton s szemét lehunyva várta, mit mond a másik.

És az asszony oda nyujtotta keztyűs, meleg kezét és elváltak, ők ketten, akik igazán szerették egymást.

Hajótöröttek.

A templom ablakán besütött a vasárnap délutáni napfény. Biborrá gyuladt az ajtó vörös vászonfüggönye, aranyárga és ibolyaszín árnyékok imbolyogtak a kopottas oltárterítőn; a sugarak gyógyítgatva simogatták az oltárkép beteges Szent-Sebestyénjét. A levegőben meg-meg mozdult a déli-élelőtti tömjén illat.

A vasárnapi iskola órája volt. Az első padokat gyermekek ülték tele, jobbra lányok. Egy meggörnyedt öreg pap csoszogott előttük ide-oda, iszonyatos czipellőben; nem takarta el a koszlott alju kurta reverenda, mely az ócskaságtól zöldbe játszott.

Ugy rémlett, mintha szegény öreg nem is eleven Isten szolgája lenne; gyér ősz hajával, neki gömbölyödő alacsony természetével, rövid kezeivel, fakó szeméinek sommitmondó tekintetével oly tipikus falusi pap volt, mintha egy finom megfigyelő festette volna, vagy valami kitűnő színész játszanék falusi lelkipásztort.

A szentély oldalfalain vékony aranyrámás képek voltak felaggatva. Gyöngy-

tengeri képek, amelyeken szörnyen kavargó a víz, villámok hasgatják a fekete eget s a kép közepén egy-egy barna hajó bukdácsol a viharban. A hajótöröttek családjai festetik ezeket, olósó vándorló festőkkel s ide teszik az Isten házába, neki ajánlva az elpusztult hajó képét és kegyelmére bizva a hajón elpusztultak üdvösségét. Ez a hajótöröttek temetési pródája. A gyermekek akadozva számolgatták a lírákkal és centisimikkal; nagy fáradtságukba került parányi fejtörésük; közben fele eszük már az estéli játékon járt. Nem voltak meghatva sem a templomtól, sem a képektől; pedig ezeken a hajókon az ő apjuk meg nagyapjuk veszett oda s talán egyszer még maguk is hosszú fekete kendőben jönnek ide, új szeget verni a falba.

A kis képek egyre szaporodnak a templom falán, de azért a gyermekek nem vesznek ki és nem vész ki vidámságuk. Pedig nem egy közülük ilyen halálra lehet jegyezve s életüknek tán nem lesz több nyoma, mint egy hajó törés képe. És az ő gyermekeik megint gondtalanul játszanak és számolnak tovább.

Hát a mi életünknek mi nyoma marad? Ki törődik a mi hajótöréseinkkel?

Epizód.

Sorrento narancserdejében jártam. Rongyos gyermeközök ugrándoztak körültem,

vézna fiúk és kőzos leányok, akiket lefogasztott az éhség és eldurvított a nyomoruság, hogy a játékok is verekedés. S mégis van bennük sok üde, tiszta, gyermeki. Ezek a fürge, vidám gyermekek milven lomha, csuf és ostoba emberekké nőnek!

Egy sárga lepke szállt előttem s nem messze a hancuzóktól, leült egy lilaszín-eres kődarabra. Jött, mint egy költői gondolat: nem tudni honnan s ő, a forma, szín és finomság maga, szárnyait teregetve lihegett a kővön.

Négy szárnyvitorláján élesen kirajzolódtak a sötét erek; himporuk csillogott, mintha gyémánt volna közé szörve. Egy szállingó drágakő.

Sokáig néztem a boldog teremtest, akinek országában nincsenek koldusok, nincsenek rongyos gyerekek. A nézésemm lett a veszte. Egy szurtos kis leány észrevette s nedves kezével röhögve rácsapott.

Fél szárnya ott maradt a kőhöz tapadva, majdnem épen, másik fele szétroncsolódva, czafatokban függött a leány kezén. Már csak szenny volt.

Fel akartam venni a kis kődarabot, hogy magammal vigyem.

Egy piszkos suhanéz élembe ugrott, felkapta és a tengerbe hajította.

EGYHAZ ÉS ISKOLA.

Puky Gyula utóda. A Puky Gyula lemondásával üresedésbe jött egyházközségi tanácsbírói szék betöltésénél a debreczeni egyház Mezőssy Béla országgyűlési képviselő, újfelhértői földbirtokosra adta le 10 szavazatát.

A főgimnázium államsegélye. Az igazgatótanács a debreczeni főgimnázium államsegélye dolgában az egyházközség elé azon véleményét terjeszti, hogy az állam segély nem az 1848. XX., hanem az 1883. évi XXX. törvénycikk alapján fogadóható el.

A szénior utja. A debreczeni főiskola két éven át volt buzgó, tevékeny széniora, Harsányi Pál lelkész elindult külföldi útjára.

Bizottsági ülés. Az ev. ref. egyház gazdasági bizottsága holnap, 13-án délután 3 órakor az egyháztanácssteremben ülést tart, melyen bizottsági folyóúgyeket tárgyalnak.

Zsinati tagok választása. A debreczeni presbiterium közgyűlése zsinati rendes tagokul Dávidházy Jánost, Kiss Albertet, Szunyogh Szabolcsot és Fráter Barnát, póttagokul Szele Györgyöt, Varga Lajost, Sinka Sándort és Nagy Ferenczet választotta meg.

Új főgimnáziumi tanárok. Az igazgatótanács tegnapi közgyűlése a debreczeni főgimnáziumnál az 1904-5 tanévre helyettes tanárokkul Jakucs Istvánt és Halász Dénest, segédtanárokkul Papp László végzett hitnanhaligátot alkalmazta.

Vármegyei tisztviselők fizetési osztályozása.

— július 12.

Hajdúvármegye törvényhatósági bizottsága tegnapi közgyűlésén a vármegyei alkalmazottakat, a törvény szerinti végrehajtása iránt kiadott utasítás értelmében a megállapított fizetési osztályokba és fizetési fokozatokba a következőleg osztotta be:

Rasó Gyula alispánt 20 év 6 hónapi alispáni szolgálata után a VI. fizetési osztály 2-ik fokozatába.

Weszprémy Zoltán főjegyzőt 8 év és 6 havi főjegyzői szolgálata után a VII. fizetési osztály 2-ik fokozatába.

Pénzes Sándor árvaszéki elnököt 16 év 6 hónap ez állásában eltöltött szolgálata után a VII-ik fizetési osztály 2-ik fokozatába.

Dr. Czeglédy Mihály tiszti ügyészt 7 év és 1 havi ez állásában eltöltött szolgálata után a VII-ik fizetési osztály 2-ik fokozatába.

Dr. Losonczy Álmos tiszti főorvost 9 év és 10 hónap ez állásában eltöltött szolgálata után a VIII-ik fizetési osztály 2-ik fokozatába.

Pákódy Sándor I-ső aljegyzőt 2 év és 6 havi ez állásában eltöltött szolgálata után a VIII-ik fizetési osztály 3-ik fokozatába.

Nábráczky István főszolgabíró 20 év 6 havi ez állásában eltöltött szolgálata után a VIII-ik fizetési osztály 2-ik fokozatába.

Orosz Sándor főszolgabíró 6 évi első aljegyzői és 2 és fél évi főszolgabírói szolgálata után, tehát 8 év és 6 hónapi szolgálata után a VIII-ik fizetési osztály 2-ik fokozatába.

Nemes Zoltán főszolgabíró 2 és fél évi ez állásában eltöltött szolgálata után a VIII-ik fizetési osztály 3-ik fokozatába.

Orosz Endre árvaszéki elnököt 22 év és 9 havi ez állásában eltöltött szolgálata

után a VIII-ik fizetési osztály 2-ik fokozatába.

Sepsy Dezső árvaszéki elnököt 16 év és 4 havi ez állásában eltöltött szolgálata után a VIII-ik fizetési osztály 2-ik fokozatába.

Dr. Cseke Miklós árvaszéki elnököt 2 év és 6 havi ez állásában eltöltött szolgálata után a VIII-ik fizetési osztály 3-ik fokozatába.

Dávidházy Sándor II-od aljegyzőt 2 év és 6 havi ez állásában eltöltött szolgálata után a IX-ik fizetési osztály 3-ik fokozatába.

Ludány Géza szolgabíró 6 év és 9 havi ez állásában eltöltött szolgálata után a IX-ik fizetési osztály 2-ik fokozatába.

Miskolczy Lajos szolgabíró 6 év és 5 havi ez állásában eltöltött szolgálata után a IX-ik fizetési osztály 2-ik fokozatába.

Weszprémy Kálmán levéltárnokot 26 év és 9 havi ez állásában eltöltött szolgálata után a IX-ik fizetési osztály 2-ik fokozatába.

Dalmay Barna III-od aljegyzőt 2 év és 6 havi ez állásában eltöltött szolgálata után a X-ik fizetési osztály 3-ik fokozatába.

Magi Elek szolgabíró 2 év és 6 havi ez állásában eltöltött szolgálata után a X-ik fizetési osztály 3-ik fokozatába.

Dr. Técsy József járás orvost 4 év és 4 havi ez állásában eltöltött szolgálata után a X-ik fizetési osztály 2-ik fokozatába.

Dr. Nagy Kálmán járásorvost 7 év és 6 havi ez állásában eltöltött szolgálata után a X-ik fizetési osztály 2-ik fokozatába.

Horváth Károly levéltári segédet 5 havi szolgálata után a X-ik fizetési osztály 3-ik fokozatába.

Papp Lajos árvaszéki nyilvántartó, 7 évi árvaszéki iktató kiadói, 3 év 4 havi árvaszéki nyilvántartói, tehát együtt 10 év és 4 havi szolgálata után a X-ik fizetési osztály 2-ik fokozatába.

Csatári Szűcs István közigazgatási iktatót, 26 év 9 havi ez állásában eltöltött szolgálata után a X-ik fizetési osztály 2-ik fokozatába.

Fényes Gyula árvaszéki iktató kiadót, 13 év és 6 havi szolgálata után a X-ik fizetési osztály 2-ik fokozatába.

Jószay Antal közigazgatási kiadót, 16 év és 10 havi ez állásában eltöltött szolgálata után a X-ik fizetési osztály 2-ik fokozatába.

Lukács Géza irnokot, 27 év és 6 havi szolgálata után a XI-ik fizetési osztály 2-ik fokozatába.

Kovács Imre irnokot 15 év és 9 havi szolgálata után a XI-ik fizetési osztály 2-ik fokozatába.

Orosz Elek irnokot 14 év és 6 havi szolgálata után a XI-ik fizetési osztály 2-ik fokozatába.

Tőkés Gábor irnokot 12 év és 5 havi szolgálata után a XI-ik fizetési osztály 2-ik fokozatába.

Fazekas Károly irnokot 2 év és 6 havi szolgálata után a XI-ik fizetési osztály 3-ik fokozatába.

Kovács Károly járási irnokot 13 év és 8 hónapi szolgálata után a XI-ik fizetési osztály 2-ik fokozatába.

Csegöldy Miklós járási irnokot 3 év és 4 havi szolgálata után a XI-ik fizetési osztály 3-ik fokozatába.

Bárány Izsó járási irnokot 3 év és 5 havi szolgálata után a XI-ik fizetési osztály 3-ik fokozatába.

Rózsa Ernő gyakornokot legrégibb szolgálata alapján az évi 1600 koronás,

Dr. Váradi Szabó János az évi 1300 koronás,

Weszprémy Barna gyakornokot pedig az évi 1000 koronás segélydíjra osztja be.

A négy első osztályu napidíjas — kik 19—20 év óta odsadó szorgalommal, minden előmenetel nélkül teljesítik kötelességüket, a jövő 1905. évi január 1-ső napjától kezdve az eddigi évi 900 korona helyett évi 1200 korona díjazást, a II-ik osztályu 4 napidíjas pedig az eddigi 792 korona évi díjazás helyett 1000 korona évi díjazásban részesíttetnek.

NAPI HIREK.

— **Elismerés Nábráczky főszolgabírónak.** Hajdúvármegye törvényh. bizotts. tegnapi közgyűlésén szép elismerésben részesítette Nábráczky Istvánt, a hajdúszoboszlói járás érdemes főszolgabíráját. A fizetések osztályozása alkalmából az alispán javaslatára a közgyűlés Nábráczky Istvánt, aki 20 évet meghaladó időn át ezt az állást kiváló ügybuzgalommal töltötte be s önzetlen becsületességgel és szorgalommal hiven teljesíti kötelességeit, a VII. fizetési osztály 3-ik fokozatába előléptette. Ezt a határozatot jóváhagyás kikérésével felterjesztették a belügyminiszterhez.

— **Épül a pallagi vasut.** A debreczen—nagykállói vasut engedélyese: Gaál András földbirtokos ma reggel beadványt küldött a városi tanácsba, melyben tudatja, hogy a vasut előmunkálatai engedélyéhez társul vette Berger Jenő építész avéghől, hogy a vasut kiépítése minél előbb biztosítva legyen. Egyidejűleg tudatja a tanácsal, hogy a tervezett vasut debreczen—pallagi részének kiépítési munkálatait megkezdették és a minisztertől megkérték a közigazgatási bejárás kitűzésének elrendelését. A beadvány tulajdonképpen tárgya azonban az, hogy a tarsengedményesek kérik a városi tanácsot, hogy a megszavazott 200,000 koronát, a város tulajdonjogának addig való fenntartása mellett, míg a vasut többi része kiépül, az építkezés létesítése arányában, a tanács a valóságos építési költséget előlegezze. A kérelem, tekintettel az ügy sürgősségére, legközelebb a tanács elé kerül.

— **Az eladósodott vármegye.** Biharvármegyében most fejezték be az általános jövedelmi pótdó kivetést. A beérkezett teher vallomásokból kitűnik, hogy a vármegye megdöbbentően el van adósodva. Alig lehet 10—15 százalékra becsülni azon birtokok számát, melyeken bekebelezett tartozás pines. A kölcsönök nagy része külföldi és nemzetiségi bankoktól van felvéve, de igen nagy arányban drága takarékpénztári váltó kölcsön terheli különösen a kisbirtokokat. A birtokokra bekebelezett kölcsönösszeg kitesz annyit, mint az összes megterhelt birtokok egyharmadrész becsértéke. Tehát jelenleg a vármegye egyharmada a bankok és takarékpénztárak kezében van. Feltűnő dolog, hogy a vármegyében egyre fogy az általános jövedelmi pótdó, mert a szaporodó terhek folytán mindig többet irnak le belőle. Ez a legbiztosabb jele a vármegye folytonos adósodásának. Ezzel szemben a népesség egyre szaporodik. Megdöbbentő jelenségnek tartjuk ezt különösen nálunk, ahol a lakosság 834 százaléka a földműveléssel foglalkozik.

— **Több vilárosságt!** A nagy Goethe százszentendős felkiáltása elhatott városunk illetékes hatóságának fuleibe is. A sötétség mindinkább eszaladozni fog és alapos kielátás van arra, hogy számos, eddig sötétben hagyott utca nem marad többé a város mostohagyermeké. Többször rámutatott lapunk arra a méltatlanságra, hogy egyes kisebb utcák lakói nélkülözik az utcai lámpák világát terjesztő hőhasznú intézményét. Legutóbb mult hó 25-iki számunkban sirtuk el a Csók utca és a Borz utca lakóinak panaszait az utcaikon uralkodó sötétség miatt. Nos hát, nem sirtunk hiába, lesz vilárosság. Végh Gyula főkapitány sürgős beadványt intézett a városi tanácsba, hogy a gázlámpákat általában korábban

gyujtsák meg és később eloltásuk el. Továbbá, hogy a közbiztonság és az adózó polgárok szükségletének kielégítése érdekében valamennyi utcában, ahol eddig még nincs, lámpákat helyezzenek el és vezessék be a légszuszuligátást.

— **Megszűnt állatjárvány.** Hajduböszörményben a szarvasmarhák közt felépett száj és körömfájás teljesen megszűnt és így a szabad állatforgalomnak nem áll semmi útjában.

— **Debreczeni Hitelbank részv. társaság.** Ez lesz a neve annak az új pénzintézetnek, amely most van alakulóban Debreczenben. Az alakuló bank alapításában városunk kiváló egyénei állanak, élükön *Domahidy Elemér* főispán és *dr. Kenézy Gyulával*. Az új pénzintézet 400.000 kor. alaptőkével alakul, mely összegből 200.000 koronát az alapítók jegyeztek és így a közönségnek csak a másik kétszáz ezer koronát lesz alkalma jegyezni. Egy részvény névértéke 20 kor. Az előleges befizetések kezelését a „Debreczeni Első Takarékpénztár” vállalta el. Az új bank alapítói különösen Debreczen kereskedelmi és mezőgazdasági viszonyainak a fokozott fejlesztését tűzték ki irányelvül.

— **Piknik a tennisz-pályán.** A 39. gyalogezered tisztikara nagyeredi tennisz-pályáján holnap este pikniket rendez. A tisztikar a zártkörű mulatságra, tekintettel arra, hogy a város a tennisz-pálya átengedésekor a legnagyobb előzékenységet tanúsította, meghívta a polgármestert és a tanács több tagját is.

— **Talált tárgyak árverése.** A vasuti kocsikban és állomási helyiségekben elhagyott tárgyak, u. m.: bőröndök, táskák, kalapok, esernyők, botok, ruha és fehérneműek stb. Debreczen állomás podgyász kádási helyiségében 1904. július hó 26-án, délután 2 órakor kezdődő nyilvános árverésen el fognak adni.

— **Mérgezés opiummal.** A testi fájdalmak csillapítására általánosan használni szokott opium mértékelen használata egy szépeményű fiatal életet oltott ki. Szilágyi György, sepsi-kilyei születésű végzett állatorvos, aki a helybeli 2. honvéd huszárezrednél töltötte ez idő szerint önkéntesi évét, vasárnap két barátjával kiment Hajdubárázra Bihari Sándorhoz. Miután egész nap vidáman mulattak a vendégszerető háznál, este a szőlőben akarták folytatni a jó napot. Szilágyi gyomorfájásról panaszkodott és rendelvényt írt magának opiumra, melyet a gyógyszerárban a rendelvény szerint el is készítettek. Szilágyi bevette egészen a csillapító szert. De attól annyira elgyöngült, hogy a szőlőbe való menet közben összeesett. Kocsin szállították vissza a városba, ahol rögtön megvizsgálták az orvosok és megállapították, hogy a túlságos mértékben bevett opium mérgezést idézett elő. A fiatal huszározónak ennek következtében tegnap délelőtt kiszáradt. Szülei, akiket a szomorú esetről táviratilag értesítettek, az éjjel Hadháza érkezték és intézkedtek, hogy fiuk holttestét a Háromszék megyében fekvő Kilyébe szállítsák. A hullát ma felboncolták és a halál okául az opium által történt mérgezést hivatalosan is megállapították.

— **Császár és püspök.** A mikor Vilmos császár legutóbb Straszburgban járt, a pályaudvaron magához rendelte Bendert, Straszburg püspökét, aki a császártól kihallgatást kért. Bender nagy hibát követett el, ebben a dologban akarta magát tisztázni; egyházi átkokkal sujtotta a katolikus temetőt, mivel protestáns embert temettek

bele. A császár nagyon indulatos lett, mikor ezt meghallotta s elhatározta, hogy Straszburgban való tartózkodása közben kérdésre vonja a püspököt. A püspök sejtette is ezt, azért kért kihallgatása közben kérdésre vonja a püspököt. A császár jól megvárakoztatta a püspököt, a Marburger Zeitung közlése szerint ezt mondta neki:

— Ön kihallgatást kért, püspök ur; én is óhajtottam önnel beszélni, azért rendeltém ide. Mielőtt elmennék Straszburgból, meg kell mondanom, hogy elégedetlen, nagyon elégedetlen vagyok önnel. Nekem azt mondták, hogy ön okos és békeszerető ember, s most olyasmit követett el, amit a legfanatikusabb ember se tenne meg. Ön megátkozta a temetőt, egy darab német földet, amelyre nekem ügyelnem kell. Jegyezze meg, püspök ur, hogy a német császár sohasem fogja eltűrni, hogy a türelmetlenség átka csak egy talpalatnyi német földet megszenteljen. Az ön hivatala az, hogy áldjon; ha a pap átkozódik, megrabolja állását a méltóságától és előjogaitól. Tudja meg s ne felejtse el, hogy ilyen dologban nem ismerek tréfát. Én és az én házam a protestáns egyházhoz tartozunk s alattvalóim kétharmadrésze is. Sokat járok katolikus vidéken is, s ha egyszer Isten úgy akarja, hogy ilyen helyen haljak meg s valamely okból nem vihetnék holttestemet őseim sírjába és itt temetnének el, ön talán istenkáromló átkokkal sujtaná azokat a barátokat, amelyek alatt testem pihen, mivel talán az egyháza szabályai ezt írják elő? Az ön átka fejnýtotta a szememet, püspök ur. Én kész voltam s ma is kész vagyok jó barátságban élni a katolikus egyházzal. Amennyire lehetett, igyekeztem katolikus híveim kívánását teljesíteni, gyakran protestáns alattvalóim gáncsai és zugolódása ellenére, mert azt akartam, hogy mind a két keresztény egyház békekészen éljen, közös erővel dolgozzon a haza javára és becsülje egymást. Óvakodjék attól püspök ur, hogy engem a törekvéseim maghiúsításával arról győzzön meg, hogy a katolikus egyház nem békességet akar, hanem meghódolást. Ha arról kellene meggyőződnöm, hogy a két egyház kibékítésére való törekvésem a katolikus türelmetlenségen szenved hajótörést, akkor meglehet, hogy más szél kezdene fújni Németországban. Ön éppen olyan jól tudja, mint én, milyen erős lett újabban a protestáns áramlat. Ne felejtkezék el erről s azt se felejtse, hogy az ön császára is protestáns.

A császár elhallgatott, s a püspök, aki nem tudta szuró tekintetét elviselni, lehorgasztotta a fejét s csak ezt mondta:

— De hiszen visszavontam az átkot, felség.

— Ez az ön szerencséje, mondta a császár, különben nem is fogadtam volna. Ne igyekezzen menteni magát, mivel eljárására úgy sincsen semmi melegség, csak azt az egyet jegyezze meg még: ön német püspök, még pedig az anyaországban, ahol a német császár egyuttal fejedelme is önnek. Szolgálja az Istent legjobb képessége szerint, de ne felejtse el, hogy a császárt s az országot is szolgálja, s hogy a császári kéz nemcsak kegyes tud lenni, de erős, mint a vas. Azt hiszem, megértettük egymást, püspök ur. Isten áldja meg!

A császár ezután sarkon fordult és otthagya a püspököt, aki szinte kővé meredten sokáig nem tudott elmozdulni a helyéből.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindazoknak, kik szeretett kedves jó anyának és nagyanyának özv. Szathmári Sándorné temetésén megjelentek, valamint azoknak is, kik részvételeket fejezték ki, és ez által nagy bánatunkat enyhíteni igyekeztek, fogadják szívből jövő köszönetünket. Szilágyi József és családja.

— **A galaczi konzul átírata.** A Tisza István miniszterelnökhöz legközelebb

álló „Az ujság” mai száma a következőket írja: A Budapesti Hírlap mai száma Boreh Viktor galaczi osztrák-magyar főkonzul egy német nyelvű újabb átíratáról tesz említést, amelyet egy katonai behívó-jegy kézbesítése ügyében Aradmegyéhez intézett s amelylyel nevezett megye törvényhatóságai általilag a jövő szerdai közgyűlésén foglalják. Tudósítónk utána járt az újabb német átírat-ügynek és a galaczi konzulátus ügyvitelének minden részletével ismerős oldalról a következő felvilágosítást nyerte:

Az esetre magára nem emlékszem. De lehetséges, sőt nagyon valószínű, hogy megtörtént. A galaczi konzulátus egyforma előzékenységgel s kötelességtudással intézi el úgy a magyar, mint az osztrák alattvalók ügyes-bajos dolgait. Hasonló természetű ügyekből a konzulátus évente 2500–3000 darabot intéz el. A konzulátusnak hivatalos nyelve a belkezelésben a német. Szigorú utasítás van arra, hogy a magyar nyelven hozzája intézett ügydarabokat elintézzze, de arra nézve, hogy milyen nyelven válaszoljon, külön rendelet nem intézkedik. A belkezelési nyelv a német lévén, e szabály alól éppen ily behívóügyekben bajos kivételeket tenni, mert ilyféle ügydarabokat legtöbbször előre elkészített blanketta kíséretében továbbítanak az illető hatóságoknak. E blanketták természetesen szintén német nyelven vannak elkészítve. Eddig legalább a fődolog az volt, hogy az ily ügyekben az intézkedés gyorsan és biztosan történjék, nehogy a késedelemből az illetőre kár háromoljék.

Hogy a galaczi konzulátus vezetőjét ebben az ügyben észlatosság nem vezeti, kitűnik abból, hogy Boreh Viktor főkonzul kifogástalan magyar ember, aki kitűnően bírja a magyar nyelvet, e mellett mindazok, akik vele érintkeztek, azt a meggyőződést meríthették, hogy kötelességszerűen előzékenyebben áll magyar honfitársai szolgálatára.

Eddig tudósítónk.

Magunk részéről ehhez azt adjuk, hogy Boreh Viktor főkonzul ur mégis csak helyesebben fog cselekedni a jövőben, ha a magyar hatósággal magyarul levelez. Főltéve, hogy megfelelő segítségemélyzet áll rendelkezésére; ha pedig nincs elég magyar iródiákja, szerezzon magának.

— **Halálozások.** Legutóbbi kimutatásunk óta a következő haláleseteket jelentették be az anyakönyvi hivatal halálozási osztályánál: Kovács Miklós ev. ref. 3 hónapos, Bárdi Gyula ev. ref. 2 hónapos, Ráth Olga izr. 7 hónapos, Burai Mihály ev. ref. 77 éves, Deák József ev. ref. 22 éves.

— **Tisztújítás.** Az iparos ifjak önképző egyesületének új tisztikarát egyhangulag megalakították a következőképpen: Elnök: Szabados Vilmos, I. és II-ik alelnök: Széplaky József és Kaliczky Ernő, I. titkár: dr. Vargha Lajos, II. titkár: Tanczer Ödön, jegyző: Takács Balázs, háznagy: Dobi Károly, könyvtárnok: Kiss Ferencz, segéd könyvtárnok: Vadnay Márton, pénztárnok: Kostya János, zászlótartó: Basiszta Albert és Bálint József, számvizsgálók: Blaskovics Mihály és K. Tóth Sámuel, örökös tiszteletbeli háznagy: Zavilla Gyula, ezek után választott még a közgyűlés 21 rendes és 8 pótválasztmányi tagot. Egyhangulag megválasztották diszelnöknek Tóth Kálmánt és disztagnak dr. Körössy Kálmánt.

— **A mulatás vége.** A Suba-féle vendéglőben mulatott Harangozó János ácssegéd és Ferge János kőműves. Sörözés közben összekaptak s a vita hevében Ferge felkapott egy söröspoharat s azzal ütlegelte Harangozót, kinek fején, karján és kezén ejtett sérüléseket, míg az elősiető rendőrök le nem fülelték.

— **Éjjeli csendélet.** A Simonffy-uteza csendjét nagy kiabálás zavarta meg az elmúlt éjjel. Két mulató, berugott atyafi, *Jancsika* József varga-utezai és *Molnár* Lajos Simonffy-utezai lakosok verekedtek össze. Szörnyű ordítás közben ütötték, verték, karmolták egymást, míg a fellármázott Simonffy-utezai lakosok szétválasztották őket. — A két verekedő részeg az éjjeli csendháborításért a rendőrség elé kerül.

— **Részeg betörő.** Tegnap a késő esteli órákban *Szabó* Antal szabómester részegen *Dusa* József Magos-uteza 7-ik számú házában ablakát beverte s azon bemászott. A lakók rendőrért mentek, a házigazda pedig *Szabót* fogta meg, hogy el ne meneküljön. A rendőr bekísérte *Szabót* a büntetői osztályhoz, hol bizony meggyülik a baja.

— **Éjjeli alakok.** Az elmúlt éjjel a rendőrség elfogta *Czine* Lajos csavargót, akit város területéről több izben kitiltottak. A Debreczenhez ragaszkodó csavargót becukják, aztán küldik ismét illetőségi helyére. — *Sziglia* Anna szakácsnőt éjjeli csavargásért elfogták, de — miután beigazolta, hogy *Piacz-uteza* 43. szám alatt lakik — szabadon bocsátották. — Hasonló módon járt *Boros* Mária Vigkedvü Mihály-utezán lakó takarítónő is, kit két izben is találtak egy közvitéz kíséretében kóborolni.

— **Tűz.** Tegnap este a Gyöngyvirág-uteza 13 számú háznál 4 méter hosszú és 2 méter széles faistálló meggyuladt. A lakók azonban szétverték a fabódét s így a tűz továbbterjedését megakadályozták. A kár 300 korona.

— **Deák Józsefet felboncolták.** Deák József borbélysegéd, ki a Nagyerdőn öngyilkosságot követett el s kibe állítólag saját kérsalmere Szénégető József belelőtt, tegnap meghalt. Délután 4 órakor felboncolták. A boncolás Szénégetőre nézve enyhítő adatokat szolgáltatott. A boncolást a közpórház boncztermében *Katona* Zoltán dr. és *Láng* Sándor dr. végezték *Szabó* József vizsgálóbíró jelenlétében. A boncolás megállapította, hogy a halált a két lövés által megsérült tüdő vérzése folytán előállott fulladás okozta. Egyébiránt, — mint a boncolás során kiderült — Deák tüdővésztes volt.

x Kézitáska kiállítás Mentzénél

— **Letzter** József fényképészeti, festészeti és fényképnagyítási műterme *Piacz-uteza* 44., dr. *Ujfalussy*-ház. **Állandó fényképképzés kiállítás a műterem kapubejárataánál levő kirakatokban.**

— **Osodálatos** azon eredmény, melyet a t. hölgyek a Balassa-féle valódi angol ugorkatej használata által elérnek. Néhány nap után eltűnt az arcbőrről szeplőt, pattanást és egyéb bőrbaj, kisimítja a ráncokat és redőket, az arcbőrt fehérré, üdév és finommá varázsolja a nélkül, hogy a bőrnek ártana. A párisi és bécsi kiállításokon kitüntetett szer, mely rövidesen nálunk is, mint Angolországban, az összes egyéb szépségcsodákat kiszorítja. Üvegja két korona, hozzá valódi angol ugorkaszappan 1 korona és puder 1 kor. 20 fillér. Kapható minden gyógyszerárban. Postán szétküldi *Balassa Kornél* gyógyszerár, Budapest-Erzsébet-falva.

— **Mentze Henrik** ujdonságok áruházában igen olcsón lehet vásárolni.

— **A közönség** figyelmébe ajánljuk **Molnár Jenő**-nek lapunk mai számában közölt hirdetését.

— **Tüzmentes és savmentes** zománcz főzőedények, mindenféle háztartási cikkek beszerzésére legjobban ajánljuk **Mentze Henrik** ujdonságok áruházát. Az olcsó szabott ár minden darab árun látható.

— **Igen olcsó ajándéktárgyak,** háztartási cikkek és gyermekjátékok olcsó, szabott árak mellett **Mentze Henrik** ujdonságok áruházában *Piacz- és Szent Anna-uteza* sarkán.

— **Az összes szépítőszereket** felülmúlja a közkedvelt Földes féle Margit-crème. Gyorsan és biztosan eltávolítja a szeplőt, májfoltot, kiütéseket, ráncokat és egyéb arcztisztalanságot s így nemcsak szépít, de fiatalít is. Ára 1 korona, nagy tégely 2 korona. Kapható a készítőnél: Földes Kelemen gyógyszerárban, Aradon és minden gyógyszerárban, drogériában s illatszerek kereskedésében. Utánzatoktól óvakodjunk.

— **Tréfás fényképező Mentzénél** 10 krajczár 1 drb.

— **Képkerekek, tükrök, fésűk, kefék,** illatszerek, szappanok, mindenféle utitáskák és kofferek igen olcsó szabott árak mellett kaphatók **Mentze Henrik** ujdonságok áruházában, *Piacz- és Szent Anna-uteza* sarkán.

— **Rajzok** másolását és készítését elvállalja műegytemi hallgató. Szíves megkeresések *Széchenyi-uteza* 18. szám alá kéretnek.

— **Gerő József** lapunk mai számában megjelent hirdetését olvasósink figyelmébe ajánljuk.

— **Uj töltésű villanylámpák** érkeztek **Mentze Henrik** ujdonságok áruházába *Piacz- és Szent Anna-uteza* sarkán.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczen“ eredeti távirata. —

A képviselőház ülése.

Budapest, július 12.

Fojtó kánikulai melegben, megcsappant érdeklődés mellett folytatta a képviselőház ma délelőtt a civilista emelés felett való vitát.

Első szónok **Szalay** László volt a javaslat ellen. Foglalkozik *Szemere* Miklós most megjelent röpiratával és rámutat arra, hogy az udvar mindinkább távolodik tőlünk, semhogy közeledjen hozzánk.

Ho János az újpart álláspontját fejtegetve, ellenzi a civilista emelést, de nem nyújt be külön határozati javaslatot, hanem csatlakozik **Apponyi** javaslatához. **Élesen támadja a néppártot azért, hogy a vitában nem vesz részt, mert félti a kormány képességét.** A kormány az uralkodó kegyeit lesi a nemzet rovására, holott az uralkodók vannak a nemzetekért és nem megfordítva.

Babó Mihály szintén ellenzi a javaslatot.

Képviselők lovagias ügye.

Budapest, július 12. A tegnapi képviselőházi ülés alatt történt összeszólalkozás következtében **Justh Gyula** provokálta **Olay** Lajost, segédei: **Komjáthy** Béla és **Rátkay** László által. **Olay** rögtön megnevezte segédeit **Sebes** Dénest és **Luby**

Gézát. A segédek az ügyet békés uton elintézték.

Fenyő szabadlábán.

Budapest, július 12. A budapesti kir. ítélőtábla ma délelőtt hozott végzése folytán **Fenyő Sándort** 30,000 korona biztosíték ellenében szabadlábára helyezték. (Mint más helyen hozott tudósításunkból kitűnik, a budapesti kir. törvényszék előzetesen megtagadta **Fenyő** szabadlábára való helyezését, ezt a védő a kir. táblához megfelelőbbézte, amely a szabadlábára való helyezést elrendelte.)

A testvérgyilkos csendőrtiszt.

Budapest, július 12. **Hilberth** Gusztáv hulláját ma délelőtt boncolták fel. A törvényszéki orvosszakértők még nem mondtak végleges véleményt de annyit kijelentettek, hogy az **öngyilkosság** esetének fenforgása lehetséges. Az áldozat testvére, **Hilberth** Rezső csendőrhadnagy az ügyesség fogházában nyugodtan viseli sorsát és ártatlanságát hangsúlyozta.

Halálos ítélet.

Bécs, július 12. Az esküdtszék ma **Reischek** Krisztina eselédleányt, aki 3 éves gyermekét a Dunába ölte, a gyilkosságban vétkesnek mondta ki. A verdikt alapján a vádlottat a bíróság kötél által történendő halálra ítélte.

Orosz-japán háború.

Budapest, július 12. **Tokió** jelenti, hogy a japán hadvezetőség megengedte a külföldi államok katonai kiküldöttjeinek, valamint a külföldi hírlapok tudósítóinak, hogy az ütközetekben kísérhetik a japán seregeket. Eddig csakis **Kuroki** fővezér táborában volt szabad tartózkodniok.

Pétervárról táviratozzák, hogy a cáár a trónörökösrel **Kolomnárról** **Penzába** érkezett. A harcztérre készülő csapatok felvonulása után élükre állott és lelkes beszédben hívta fel őket kötelességük teljesítésére. Aztán megáldotta a csapatokat és kérte Isten segítségét fegyvereikre.

Budapesti árutőzsde.

A „Debreczen“ távirati tudósítása.

— Déli zárlat. —

— július 12

Készáru: 5 ig magasabb.

Buza áprilisra	9 24—9 26
Buza októberre	6 87—6 88
Rozs áprilisra	5 88—5 90
Rozs októberre	—
Tengeri	—
Tengeri augusztusra	—
Tengeri 1905 májusra	—
Zab	6 52—6 53
Repece augusztusra	—

Kicsérélt feleségek.

— július 12

Egy különös esetről beszélnek **Báros** temesmegyei község lakosai. A községben egy **Trifonác** János nevű ember lakik, aki hiva lévén még a Délvidéken szokásban lévő házközösségnek, fiait, akiket megházasított, ott tartotta magánál.

Másfél évig boldogan élt az egész csal-

lád, ekkor azonban a két Trifonác fiu arra a felfedezésre jutott, hogy a sógorasszonyaik sokkal kedvesebbek, meg jobbak is, mint a saját feleségeik. Minthogy az öreg családfő is arra a tapasztalatra jutott, hogy menyei nem annyira a saját férjekhez, mint inkább a férjek testvéreikhez vonzódnak, sőt olykor-olykor ezere is történt már a fiatal asszonyokkal, a további békesség biztosítására az öreg Trifonác azt ajánlotta a fiataloknak, hogy cseréljék ki az asszonyikat.

A férjek is, meg az asszonyok is örömmel fogadták az ajánlatot és megtörtént az asszonycsere. Az egyik fiu Trifonác György az asszonycsere után elköltöztet a háztól. Így éltek aztán tavasz óta csendben, békességben. Pár hét óta azonban a másik fiunak, Trifonác Iliának az asszonya betegkedni kezdett s azóta állandó beteg.

Ez a betegség zavarba hozta Iliát, mert itt az aratási idő s neki asszonyra, még pedig egészséges asszonyra van szüksége. Ekkor a törvényes felesége jutott eszébe, ki testvérevel él. Elizent tehát az asszonynak, hogy jöjjön haza. Ez azonban kinevette az urát. Iliá, hogy jogait érvényesítse, elment a szolgabíróhoz panaszra, aki a kicsérélt asszonyt csendőrökkel vezettette vissza a törvényes urához.

Trifonác György a csendőrök megérkezésekor nem volt otthon, hanem mikor hazatért és megtudta a történeteket, rohant a testvére házához, hogy az asszonyt visszahozza. Csakhogy nem ment könnyen a dolog, mert előbb verekedés támadt, miközben György egy éles baltával agyonütötte Iliát, hogy annak törvényes feleségét továbbra is bírassa.

A verekedés közben az öreg Trifonác is oly súlyos sérülést szenvedett, hogy aligha marad életben. Trifonác Györgyöt letartóztaták, az asszonyok pedig most férj nélkül maradtak.

VEGYES HIREK.

* **Az áruló olasz tiszt.** Az olasz közvélemény szerint Ercolése százados árulással felfedezés többet értett a Franciaország és Olaszország között az utóbbi években fejlődött barátságuk, mint amennyit használt neki Leubet elnöknek minapi római látogatása. A sajtó már is élesen Franciaország ellen fordul és elkésértten panaszodik, hogy az árulás teljes két év óta folyik. A Bolognában megjelenő l'Avvenire azt az érdekes leplezést teszi közzé, hogy éppen Leubet elnök római tartózkodása idejében egy előkelő állású francia államhivatalnok meg akarta szerezni az olasz hadtestének (mely Bolognában állomásozik), mozgósítás esetén való vasúti menetszámját. Olaszországban újból megismerik azt is, hogy Ercolése árulását Ausztria-Magyarország ellen is kiaknázzák s több ujság írja, hogy Ercolése Ausztria-Magyarországnak is szolgáltatott ki fontos katonai okmányokat. A Tribuna határozott tényként említi a dolgot s megemlíti a Giornale d'Italia is, amely kijelenti, hogy a százados még egy államnak volt a kémje és Ausztriának sűrű emlegetésével sejteti, hogy szintén csatlakozik a Tribuna véleményéhez.

* **Verekedő uri asszonyok.** Szarvason megfordult a világ sorja. Ezentul nem a duhaj legények kapnak hajba egymással nyílt utca során, hanem nagykalapu uri asszonyok. Szarvason ilyen nem mindennapi módon kezdődik a nőemancipáció, amint mutatja tudósítónknak az a fura jelentése, hogy a Deák-téren öklöre ment

két uri asszony és a herceiasabb fél egy fejbe ütötte a gyengébbet, hogy az ájultan terült el az utca közepén. A csunya ügynek bíróság előtt következik a folytatása.

* **Pótvizsga és az állatvilág.** Egyik fővárosi nagy lapban olvasható a következő kihirdetés:

Pótvizsgára

sikerrel előkészít fővárosi tanító. Levélcím: Jakabffy állatkereskedés, Kaplony-utca.

Ime milyen kitűnő humor van némely kihirdetésben is.

* **Sikkasztó városi tanácsos.** Bécs városának nagy szenzációja van: dr. Linder Károly városi tanácsos temérdek csalás és sikkasztás elkövetése után megszokott. Dr. Linder Károly egyik vezető férfia volt az osztrák császárváros községi elnöknek, nagy párt felett rendelkezett, amely egyszer már majdnem besegítette őt a polgármesteri székbe. A szákevény községtanácsos hamisított kinevezési okmányokkal nagy szédelgéseket követett el, jelentékeny összegeket csalt ki és szélhámoskodásait már régebb idő óta folytatta. Linder 66 éves, a város-házán közbeesülésben állott.

* **A kosaras bácsi ügye.** Fenyő Sándor ismeretes ügyében valószínűleg csak ősszel itélik a bíróság. A tárgyalást főként az a körülmény késleltette, hogy a bíróság Fenyő Sándor elméleti állapotát orvosszakértőkkel vizsgálta meg s a különféle szakértői vizsgálatok sok időt vettek igénybe. A törvényszéki elme-orvosi szakvélemények tegnap készültek el s a szakértő orvosok véleménye szerint Fenyő Sándor teljesen egészséges elméjű. Az aktákat most fejtérjéztették az igazságügyi orvosi tanácshoz. Itt emlíjük meg, hogy Fenyő Sándor szabadiábra helyezését kérte harmincezer korona biztosíték ellenében. A vádtanács azonban elutasító határozatot hozott azzal a megalózással, hogy Fenyő Sándort szökésben tartóztatták le s ezért szabadiábra helyezésnek még biztosíték mellett sincs helye.

* **Néger elnökjelölt.** Az Egyesült-Államokban forr most a közvélemény a jövő elnökválasztás miatt. Republikánusok és demokraták teljes erővel indulnak neki a választásnak, amely azonban még most csak a jelölés stádiumában van. Nagy a pártja Rossevelt eddigi elnöknek, de már legalább is három elég erős ellenjelöltje van Clurand, a volt elnök személyében, akit minden áron rá akarnak venni az elnökjelölés elfogadására; Parker bíró is komoly jelölt s Boyán, a régebbi elnökjelölt szintén mozgolódik. Az elnökjelölésről legutóbb tanácskoztak Saint-Louisban, a világiállítás helyén s a legkomolyabb tárgyalásokba vegyült egy kis mulatságos elem is: mert ugyanakkor összejöttek az Egyesült-Államok néger lakosainak küldöttei is s ezek alhatározták, hogy valóságos néger jelölnek az elnöki székre; csak még a személyben nem tudtak megállapodni. Az amerikaikat meglepte ez a hír, előbb komikusan, majd komolyan vették, mert bizonyos, hogy a négernek, ha összetartanak, nagyon tekintélyes számu szavazatot tudnának összehozni; vagy legalább annyit érhetnének el, hogy sem a demokrata, sem a republikánus párt nem számíthatna a szavazataikra. Mindenesetre nem utolsó látvány volna, ha valami néger előkelőség lenne az Egyesült-Államok elnöke; ennek furcsaságnak azonban a lehetősége is ki van zárva, de érdekes körülmény az, hogy az amerikai négernek szükségesnek tartják a mozgolódást, aminek tulajdonképeni célja csak az, hogy fehér polgártársaik előtt megmutassák politikai súlyukat.

* **Vadállatok zendülése a — tengeren.** Különös kalandja volt a Mumetoka nevű ceceangózősnek, amely néhány nappal ezelőtt a newyorki kikötőbe futott. A hajó személyszállításra van berendezve, de árut is visz. Ez utja alkalmával egy amerikai állatkert számára mintegy tucsat vadállatot szállított vasketreczekben a hajó. Történt, hogy egy jegesmedve kiszabadul a ketreczéből, rémületbe ejtve a közönséget. A kiszabadult fenevad rémes üvöltéssel garázdálkodott a fedélzetközben, ahol a többi vadállat ketrece ádott, mire aztán az összes többi fenevad üvölténi kezdett. Rettenetes zenebana volt az. Az utasok halálos rémülettel húzódtak meg a kabinjaikban, a nők ájultoztak: mindenki azt hitte, hogy a vadállatok elszabadultak s a hajó személyzete hasztalanul igyekezett megnyugtanni az utasokat, a páuk nőttön-nőtt a vadállatok erdítésének arányában, amely szintén mind erősebb lett. Egy közös ketreczbe zárt medve és hiénacsapat felizgatott állapotban egymásnak esett s véres viaskodásuk iszonyatos hangok kíséretében a végsőkig ingerlte a többi fenevadat. Később sikerült a kiszabadult jegesmedvét a ketreczbe visszakergetni, de a hiénákat csak izzó végű vasrudakkal lehetett szétválasztani egymástól, mire a több óráig tartó zendülés véget ért.

TÖRVÉNYKEZÉS.

Szabad püsszegés. A színházban, de még hangversenyen az egész civilizált világon épp oly otthonos a taps, mint a püsszegés. Csakhogy amíg a taps még ha zugó orkánná, eszeveszett bömböléssé fajul is, kellemes muzsika a szereplők fülének, nyomban kihallják ebből a csattogó orkeszterből a legkisebb püsszegést is s ezért már boszankodnak. A püsszegést még nálunk is legalább is illetlenségnek tartják, volt azonban már eset arra is, hogy a nemtetszés nyilvánításának a formája miatt a rendőrséggel gyűlt meg a bajuk a püsszegőknek.

Most aztán végre is a törvényes igazságszolgáltatás annak a rendje és módja szerint megadta a polgárjogot a püsszegésnek. Az eset éppen a művelt franciaák fővárosában történt. A rendőrbíróság elé három ifju került. Az volt a panasz ellenük, hogy a télen egy Beethoven hangversenyen püsszegtek. A rendőrbíróság fölmentette a vádlottakat. Az ítélet a következő:

A vád az 1898-iki rendőri szabályrendelet 88. szakaszára támaszkodik, amely így szól: „Tilos az előadást zavarni vagy pedig az előadás folytatását bármilyen módon megakadályozni.“ Ez a paragrafus biztosítja az illető mű csendben való meghallgatását és a felvonás vagy zeneszám végére tartja fenn a kritika jogát. Márczius 20-án egy hangversenyen Beethoven egy művét játszották; ez a mű négy részre volt osztva. Minden rész után volt két percnyi szünet, ami a művészeknek alkalmat adott arra, hogy kissé pihenjenek, a közönségnek pedig, hogy érzelmeit és benyomásait nyilvánítsa. A mikor az első résznek vége volt, viharos tetszészaj tört ki, amde heves püsszegés is hallatszott; főleg a vádlott három fiatalember püsszegett s a taps később erősödött, de a püsszegés is erősödött, mire a püsszegőket fenyegetni kezdtek, úgy, hogy a rendőrtisztnek kellett őket megvédelmezni. Ha a vádlottak bármilyen módon tetszésüket nyilvánították volna, püsszegés helyett, nem tettek volna nekik semmi szemrehányást, amde bármilyen halk püsszegés, tehát bírálás már elviselhetetlennek látszik. Ha azonban a közönségnek szabad tetszését nyilvánítani, akkor van joga elégedetlenségének is kifejezést adni. A vádlottak pedig, amikor a hangverseny alkalmával a rövid szünetben kellő formában fejezték ki elégedetlenségüket, csak ama méltányos jogukkal éltek, hogy az előadott művet megbírálják.

Az özvegyi jog. Kovács Gergely jómódu gazdaember válópört indított a felesége ellen. Mialatt a válópört folyt, a bíróság ideiglenes nőtartási díjat ítelt meg az asszonyoknak. Még mielőtt az elsőfokú bíróság döntött volna az ügyben, a férj hirtelen elhalt és a rokonok a tartási díj fizetését megtagadták. A nő perelte a rokonokat és a törvényszék most elutasította a felperest keresetével, még pedig azzal az érdekes indoklással, hogy az ideiglenes nőtartásra kötelezett férj elhalálozásával a férjnek az ideiglenes tartás iránti kötelezettsége megszűnik és ekkor már a nőt a tartás helyett, férje után az özvegyi jog illeti meg.

KÖZGAZDASÁG.

Mikor kell vetni a rozsot.

Nagyon gyakran halljuk gazdatársainktól a panaszt, hogy rozsvetésük termés eredményével nincsenek megelégedve, sőt sokan kisebb termésatlagra számolnak be, mint a minő termésátlagot búzájukkal elérték. E körülménynek oka többnyire abban található fel, hogy a rozsot igen későn vetették s a talajt nem úgy készítették részére elő, amint azt a rozs megkívánja.

A rozsok az a tulajdonsága, hogy ősszel bokrosodik. Jó termésre csak az esetben számíthatunk, ha bokrosodását ősszel teljesen befejezte, mert tavasszal a bokrosodást épenséggel nem folytatja. És éppen ebben lényegesen különbözik a búzától, mely tavasszal is bokrosodik, sőt bokrosodása főleg tavasszal történik. Ezért tehát az őszi vetést mindig a rozsokkal kell kezdeni, a buza maradhat későbbre is. És pedig meg kell történnie a vetésnek legkésőbb október elején, különben a bokrosodás nem nyerhet az őszi folyamán befejezést. Takintettel azonban arra a körülményre, hogy különösen az Alföldön többnyire tengeri után vetik a rozsot, a tengeri törés pedig tudvalevőleg csak október hó folyamán eszközölteti, a rozs vetőmag többnyire olyan későn kerül a talajba, hogy az őszi bokrosodás kétféleképpen meg nem történhetik. De tengeri törés után a talaj sem készíthető el kétféleképpen a rozs alá, mert a rozs ülepedést földet kíván. Nem szabad tehát a rozsot a vetőszántás után azonnal elvetni, hanem 1—14 nappal később, amely idő alatt a talaj megülepedvén, benne a rozs jobban fog díszleni. Ha azonban tengeri után vetjük a rozsot, ugyancsak kell sietnünk, nehogy a beálló fagy lehetetlenné tegye a vetést s így nincs módunkban az ülepedésre időt engedni.

Ezek azon gyakran előforduló tényezők, amelyek akadályul szolgálnak arra nézve, hogy a rozs kielégítő termést adhasson.

Ha a késői vetést elkerülni semmiképpen sem tudjuk, úgy még mindig van egy mód, amelylyel termésfokozólag léphetünk közbe s ez a műtrágyázás. A rozs az a növény, mely leginkább meghálálja a műtrágyát. Késő őszi vetés esetén 15 mm. szuperfoszfátot kell kat. holdanként a vetőszántás előtt elszórni s ha a szükség úgy hozná magával, tavasszal 30—40 kg. salétromot fejtrágyául kihinteni. Ez által olyan termést biztosíthatunk, melyre nem lesz okunk panaszkodni.

REGÉNY CSARNOK.

Tous les trois.

Írta: **Kampis János.**

(Folytatás.)

5

Délután elmaradt a szieszta. Öt órakor ott állott Kartaly Szever a „Pannonia”

egyik lilaszínű kis szalonjában Aranka előtt és így szólt hozzá:

— Kisasszony, ön már tudja, hogy atyjától megkértem a kezét. A végleges választ öntől várom. Mielőtt nyilatkoznék, fontolja meg azt, amit mondani fogok. Mindenekelőtt: nyegvenyolcz éves vagyok. Ön pedig huszonkettő. Tisztában kell lennie azzal, hogy én bennem rajongó trobadurt nem kap. Nem csupán a koromnál fogva Vannak nálamnál idősebb emberek, akik ebben a pillanatban nem figyelmeztetnék önt a korukra. De én husz év óta nehéz, felelőséggel terhes munkát végzek. Hozzá kellett magamat szoktatnom, hogy érzéseimet, idegéletemet szűk határok közé szorítsam. Ezzel oda jutottam, hogy kedélyemnek már csak mélységei vannak, könnyed csapongásokra többé nem is képes. Én tehát komoly ember vagyok. És még valamit. Vannak megrögzött szokásaim, melyekről lemondani nem tudok, mert ugyszólván a jellememhez tartoznak. Ön tehát kénytelen lesz engem a nap legnagyobb részében nélkülözni. Zajos mulatságokkal fűszerezett életre mellettem nem számíthat. Szeretni fogom önt s igyekezni fogok életét olyan kényelmessé és olyan kedvessé tenni, amint azt az én viszonyaim között lehetséges. Védelmetni fogom önt egy lovagias férfi erélyével az élet minden baja ellen. Nem lehetek más, mint amilyen vagyok. De így az öné lesznek siromig. Biztosítom önt, hogy ezt a házasságot a nők többsége áldozatnak tekintené. Igennel hát csak akkor feleljen, ha érez magában erőt erre az áldozatra.

Mérget lehet rá venni, hogy Aranka ennek az okos beszédnek a felét sem értette. Az a tudat, hogy a végén egyszerre menyasszony lesz, sajátosságok ekzisztenciába hozta. Valami édes kábulásféle fogta el, mintha álmodnék. Tágra nyílt szemmel nézte az előkelő, elegáns urat, akihez csak a gróf hasonlított, aki egyszer megállította négyesét a házuk előtt, hogy apjával, kinek birtokos szomszédja volt, kezét szoritson.

Mikor Kartaly elhallgatott, elállt a lélekzete.

— Nos, felelj hát! — nógatta az apja.

Ettől magához tért. Szólni nem tudott, csak lesütötte a szemét, s egy akaratlanul kaczer mozdulattal félre fordult és elvörösödött a feje bubjág.

Ez volt a válasza.

Azután nem történt semmi az esküvőig, amelynek napján — mint a tanár ur szivességéből már megtudtuk — a kaszinó „odu”-jában nyugodt méltósággal folyt a rendes tarok.

V.

Mikor Aranka az esküvő után belépett a lakásba, a szalon fülkéjében egy pelyhedző bajuszu, élénk fiut pillantott meg. Félig meggöndyvedve, áhítatos arccal állt ott, mint valami piarista-konviktor, mikor az oltári szentséget hozzák.

— Ez a Bandi — mondta Kartaly kurtán.

A többi Arankának kellett kitárlnia. Hallott valamit, hogy Kartalynak öccse van, féltestvér, apja második házasságából.

Ezzel Bandi be volt mutatva.

Aranka, aki még nem tért egészen

magához az esküvő izgalmaiktól, szó nélkül nyújtotta a kezét Bandi felé.

Bandi hozzá akart sietni, de zavarában belebotlott az előtte levő puffba és — tisztesség ne essék — orra bukott.

Ez a katasztrófa egyszerre feloldotta a varázst, mely Aranka kedvét bilincsbe verte. Csengőn kaczagott.

— Jézus Mária, csak nem akarja kitörni a nyakát az esküvőm napján!

Bandi ezalatt feltápázkodott, de úgy meg volt rökönnyödvé, hogy a belépő gazdasszonynak akart kezét csókolni.

Mint hogy Kartaly Bandiúr első éves jogász volt, némi magyarázattal tartozom, már az Alma Mater polgárainak repulációja érdekében is.

Bandi helyzete a nőekkel szemben szakasztott olyan volt, mint a bátyjéé.

A gimnáziumot vidéki intézetben végezte, ahol egész éven át az öreg m. só-nón kívül más nővel nem beszélt.

Ounan egyenesen feljött az egyetemre. Hónapos szobát egy kiérdemült nevelőnőnél bérelt, aki botra támaszkodva csoszogott.

Szóval nem csoda, ha Bandi, a aki a gyöngébb nemet illeti, a leggőlyább „golya” volt a világűr összes golyái között.

(Folyt. köv.)

Tisztelt gazdaközönség!

Zsákok és ponyvák

legelőcsőbb bevásárlási forrása

Grünberger Ignátz

zsák- és ponyva-kölcsön üzlete

DEBRECZEN, Batthyány-utca 4-ik szám.

Csak e hó 25-éig!!

Szönyegraktárunk athelyezése miatt az összes ott lévő árukat leszállítottuk.

Különös olcsó alkalmivétel képen

ajánlunk:

Több száz drb. szönyegmaradékot féláron.

Visszamaradt függönyöket féláron.

Butorszövet maradékokat féláron.

Egyes ágy- és asztalterítőket féláron.

Egyes flanel takarókat féláron.

Bosznay J. és Társa

szönyegháza, Kossuth-utca 11.

Csak e hó 25-éig!!

1 liter

Borhegyi borvíz

8 krajczár,
mely kitűnő, üdítő egészséges
ital, kapható

Máyer Jenőnél

előbb
Geréby Fülöp utódai Debreczen.
Üveg betét 4 krajczár.

Hajdusági
Bajuszpedrő.

Szép bajusz

nyerhető a híres Hajdusági
bajuszpedrő használata által,
mely legjobb az összes bajusz-
pedrő készítmények között.
A bajuszt nem törli, nem
tépí, mindég szép állásban
tartja és soha sem kemé-
nyedik meg.

Egy doboz ára 50 fillér.
Kapható:
Dr. Rotschnek V. Emil
utóda

Védjegy.

Gr. sz. Nagy Ferencz

gyógyszerésznél
Debreczen, Kossuth-utca 8. sz.
Vallányi Tóth Béla gyógyszeráránál.

Szabó műhely és amerikai vegyészeti
tisztító-intézet.
Csapó-utca 18. és Vár-u. 2. sz.

Minden háznál

Mindenféle
ruhanesze-
gek tisztí-
tása, javi-
tása és át-
alakítása, valamint új
öltönyök készítése a legújabb di-
vat szerinti szabásban elfogadtatik.

Minárik József

polgári és katonai szabó, vegytisztító
intézetében.

Mindennemű gyógy és ásványvizek

a legfrissebb töltésben kaphatók:

Fritsch Károly

fűszerár-üzletében,
Főtér, a „Bika“-szállodával szemben.

Gépolaj, géptengely zsír

10 krtól feljebb
= klgként kapható =
Neumann Nándor
festék-, lakk-, bence és fagyapot keres-
kedésében, Hatvan-utca 5.
= Telefon 205-ik szám. =

A befőt idény beáltával legol-
csóbban ajánl
czukrot, hólyagpapírt, salicilport
és kötöző-zsiueget

Molnár Jenő

Szent-Anna-utca 36. szám alatti
ujonnan megnyitott fűszer-, bor-
és csemegeüzlete.
Ugyanott tanuló felvétetik.

A legolcsóbb
bevásárlási forrás
Székely Jenő és Társa
utóda
uri és női-divat
cipőraktár cégnél
Piac-
és Szent-Anna-utca
sarkán.

Elősmert legjobb minőségű

Eperjesi cserép-kályhák

leszállított árak mellett,
továbbá:

Fűzőedények, takarékkonyhák, épület-
vasalások, gazdasági eszközök, tetőle-
mezek, mérlegek, revolverek, töltények

nagyválasztékban
a legjutányosabb árban kaphatók:

KOVÁCS GYULA vasüzletében

a „BIKA“ szálloda mellett.

A ki
olcsón, jól, praktikusán és modernül
építkezni akar
forduljon
BORSODY I. S. építész
irodájához Debreczenben Hunyadi-u. 21.
Tempórok, városi lakóházak kását-
lyok, iskolák, fürdők, gyárak, gazdasági
épületek stb. tervezését vagy elkészítését,
nedves lakások szárazzá tételét, betoniro-
zást vagy bármily építkezéshez tartozó
munkát elvállal.
Építkezésekre törlesztéses kölcsönt
előnyösen eszközöl ki. — Biztos sikerrel
előkészít a kőműves, kőfaragó és ác-mes-
teri vizsgára. — Építő iparosokéak olcsón
készít tervrajzokat, költségvetést.

Pályázat.

Ajánlatok benyújtása felesleges
= Gerő József =
légszesz- és vízvezeték berende-
zési vállalata Hatvan-u. 2. sz.
egyszerű levél vagy szóbeli megbízások
útján is szívesen hajlandó valamely szak-
mabeli munka tervezési felvállalására a
szíves ajánlatot tevő tetszése és kíván-
sága szerint.
És tekintve azon körülményt, hogy
vállalata egyike a legkeresettebbnek ezen
a téren a szíves felajánlani óhajtók jól
teszik, ha megrendeléseikkel teljes biza-
lommal fordulnak az említett vállalathoz,
ahol a legmodernebb, legújabb
találmányú fürdőszobák, closet-
tekkel, mosdókkal stb. izléses és
kényelmes kivitelben, kiválasztható rak-
tári mintadarabok után leírás szerint ren-
dezte nek be
Kirakat, légszeszlámpák és
luszerek, légszesz, vízvezeték,
kutak, vízfelnymógépek felszere-
lése kiváló szakismerettel végeztetik, ami-
ről nagyobb meggyőzés okáért számos
ajánlatot ér tisztelettel a fenti vállalat